

Brüsszel, 2017. június 19.
(OR. en)

10288/17

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0381 (COD)**

**ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110**

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222 CODEC 984 IA 108
Biz. dok. sz.:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv módosításáról – Általános megközelítés

1. A Bizottság a tisztaenergia-csomag részeként 2016. november 30-án nyújtotta be a fent említett javaslatot. A javaslat célja az épületek energiahatékonyságának előmozdítása és az épületek felújításának támogatása az európai épületállomány dekarbonizációjára irányuló hosszú távú cél megvalósítása érdekében. Ezen belül a javaslat a tagállamok számára hosszú távú felújítási stratégiák kialakítását irányozza elő, megerősíti az energiahatékonyságra vonatkozó szakpolitika és a finanszírozás közötti kapcsolatot, valamint továbbfejleszti az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos dokumentációs és statisztikai rendszereket.

2. A javaslat célja továbbá, hogy előmozdítsa az elektromos járművek részére alkalmas töltőinfrastruktúra kiépítését az épületekben, továbbá olyan okosépület-mutató bevezetésére tesz javaslatot, amellyel jellemezhető az egyes épületeknek az épületautomatizálására való felkészültsége. Végezetül a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvvel összhangban a javaslat észszerűsíti és egyszerűsíti az irányelv azon rendelkezéseit, amelyek nem hozták meg a várt eredményeket. Ilyenek például a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatára vonatkozó rendelkezések.
3. A javaslat vizsgálata a máltai elnökség alatt, 2017 januárjában kezdődött. A Bizottság ismertette a javaslatát és a kapcsolódó hatásvizsgálatot. Ezt véleménycsere követte, amely során a Bizottság válaszolt a delegációk által felvetett kérdésekre. A kérdések főként a javaslat által bevezetett kötelezettségek pontos jellegére és hatályára irányultak. Néhány delegáció bírálta az adminisztratív terheket, továbbá azt, hogy a kötelezettségek az általuk biztosított hozzáadott értékhez viszonyítva szükségtelenül bonyolultak. Több delegáció különösen a töltőpontokra és az okosépület-mutatóra vonatkozó rendelkezések kapcsán vélte úgy, hogy túl korai volna egyértelmű kötelezettségeket bevezetni, illetve hogy azok túlzott költségeket eredményezhetnek.
4. A delegációk összességében támogatták a Bizottság javaslatát, és a cikkek részletes vizsgálata során több ponton is kérték a szöveg módosítását. A szöveg jobbá tétele és a megfelelő kompromisszum kialakítása érdekében az elnökség több változtatást is végrehajtott a szövegen. A legfontosabb változtatások a következőkre irányulnak:
 - a hosszú távú felújítási stratégiák tartalmára és a finanszírozásra vonatkozó rendelkezések (2a. és 10. cikk) továbbfejlesztése és pontosítása;
 - a nem lakáscélú épületek esetében a töltőpontok számának legalább egyre csökkentése. Ami az előzetes kábelezést illeti, nem lakáscélú épületek esetében három parkolóhelyenként csak egyet kell elektromos töltőpont kialakítása céljából előzetesen kábelezni, míg lakóépületek esetében az előzetes kábelezés általános követelmény. A szöveg e követelményekre vonatkozóan további feltételekkel egészült ki (8. cikk (2) és (3) bekezdés);
 - az okosépület-mutatóval kapcsolatos jövőbeli rendszer önkéntessé és konkrétabbá tétele (8. cikk (6) bekezdés és Ia. melléklet);
 - a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálata tekintetében egy egységes 70 kW-os határérték megállapítása, valamint a helyszíni vizsgálatok alternatívájaként egyéb intézkedések lehetőségének ismételt bevezetése (14. és 15. cikk);

- a nem helyben előállított, megújuló forrásból származó energiának az épület nettó primerenergiájából való levonását előíró rendelkezés törlése, és a nem helyben előállított, megújuló forrásból származó energiának csak a tagállamok által megállapított primerenergia-tényezőkből való figyelembevételének engedélyezése (I. melléklet).

5. A Coreper a május 14-i ülésén megvizsgálta a legújabb elnökségi kompromisszumos szöveget, és a delegációk észrevételeire figyelemmel jóváhagyta a szövegbe bevitt további módosításokat. Az ülés alkalmával LU jelezte, hogy nem tudja támogatni az elektromobilitásról szóló 8. cikket. A mellékletben foglalt kompromisszumos szöveget egy általános megközelítésről való megállapodás elérése érdekében továbbítjuk a Tanácsnak.

Az általános megközelítés alkotná a Tanács e javaslatra vonatkozó előzetes álláspontját, továbbá alapul szolgálna az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások előkészítéséhez.

A korábbi (9988/17) dokumentumhoz képest végrehajtott változtatásokat **aláhúzott félkövér betűtípus** jelzi. A preambulumbekkezdések igazodnak a rendelkező rész változásaihoz.

A Bizottság az eljárás ezen szakaszában még nem foglalt állást a kompromisszumos javaslat egészéről. DK parlamenti vizsgálati fenntartással él. A szöveggel kapcsolatban valamennyi delegáció vizsgálati fenntartással élt.

6. Az Európai Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsága Bendt Bendtsent (EPP) jelölte ki előadóként. A bizottság várhatóan 2017 novemberében fogadja majd el a véleményét. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2017. április 26-án nyilvánított véleményt, a Régiók Bizottsága pedig várhatóan 2017. július 13-án fogadja el véleményét.
7. Felkérjük a Tanácsot, hogy jusson megállapodásra a mellékletben foglalt általános megközelítésről.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

- (1) Az Unió elkötelezett a fenntartható, versenyképes, biztonságos és dekarbonizált energiarendszer iránt. Az energiaunió és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret ambiciózus uniós kötelezettségvállalásokat tartalmaz a következők tekintetében: az üvegházhatást okozó gázkibocsátás további csökkentése (az 1990. évi szinthez képest 2030-ig legalább 40 %-kal) , a megújulóenergia-fogyasztás arányának növelése (legalább 27 %-kal), energiamegtakarítás (legalább 27%, de ezt arányt felül kell vizsgálni abból a szempontból, hogy módosítható-e uniós szinten 30%-ra¹), valamint az európai energiabiztonság, versenyképesség és fenntarthatóság javítása.
- (2) E célok elérése érdekében az energiahatékonysági jogszabályok 2016. évi felülvizsgálata az alábbiakra terjed ki: i. a 2030-ra szóló uniós energiahatékonysági célok újraértékelése a Tanács 2014. évi kérésének megfelelően; ii. az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv fő cikkeinek felülvizsgálata; iii. a támogató finanszírozási környezet megerősítése – ideértve az európai strukturális és beruházási alapokat és az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA) is –, ami végső soron javítani fogja az energiahatékonysági beruházások finanszírozási feltételeit a piacon.
- (3) A 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv² 19. cikke előírja, hogy a Bizottság legkésőbb 2017. január 1-jéig felülvizsgálja az irányelvet az alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az elért haladás fényében, és szükség szerint javaslatokat tesz.
- (4) E felülvizsgálat előkészítése érdekében a Bizottság egy sor intézkedést tett az arra vonatkozó adatok összegyűjtése érdekében, hogy hogyan hajtották végre a tagállamokban a 2010/31/EU irányelvet, elsősorban arra összpontosítva, hogy mi az, ami jól működik, és mi az, amin javítani kellene.

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Brüsszel, 2014. október 24.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2010. május 19-i 2010/31/EU irányelve az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

- (5) Az értékelés és a hatásvizsgálat eredménye megmutatta, hogy több módosításra is szükség van a 2010/31/EU irányelv jelenlegi rendelkezéseinek megerősítéséhez, valamint bizonyos szempontok leegyszerűsítéséhez.
- (6) Az Unió elkötelezett az iránt, hogy 2050-re biztonságos, versenyképes és dekarbonizált energiarendszert alakítson ki¹. A tagállamoknak és a beruházóknak e cél eléréséhez arra irányuló intézkedésekre van szükségük, hogy 2050-re elérhető legyen az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó hosszú távú cél és megvalósuljon az épületállomány dekarbonizálása. A tagállamoknak ehhez indikatív közbenső lépéseket kell meghatározniuk középtávon (2030) és hosszú távon (2050).
- (7) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben² előírt hosszú távú felújítási stratégiákra vonatkozó rendelkezéseket át kell emelni a 2010/31/EU irányelvbe, amelyhez koherensebben illeszkednek. A tagállamok a hosszú távú felújítási stratégiáik keretében azon kockázatok kezelésére is kitérhetnek, amelyek az energiahatékonysági felújításokat és az épületek élettartamát befolyásoló, intenzív szeizmicitáshoz kapcsolódnak.
- (8) A digitális egységes piac és az energiaunió menetrendjeit össze kell hangolni egymással és közös célok szolgálatába kell állítani őket. Az energiarendszer digitalizálása gyors változásokat hoz az energiaágazatban, legyen szó a megújuló energiáknak az intelligens energiahálózatokba történő bekapcsolásáról vagy az okos funkciók fogadására alkalmas épületekről. Az építőipar digitalizálása érdekében olyan célzott ösztönzőkre van szükség, amelyek előmozdítják az okos funkciók fogadására alkalmas rendszerek és a digitális megoldások alkalmazását az épített környezetben.

¹ Közlemény – „2050-ig szóló energiaügyi ütemterv”, (COM(2011) 885 végleges).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2012/27/EU irányelve az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

- (9) Annak biztosítása érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra kell ruházni az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérését célzó közös európai uniós rendszerrel kapcsolatos végrehajtási hatáskört. Ezt a hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. Az okosépület-mutatónak az épület azon képességének mérésére kell szolgálnia, hogy ikt- és elektronikus rendszereket alkalmazzon működésének optimalizálása és a hálózattal való interakció céljából. Az okosépület-mutató révén az épülettulajdonosok és a lakók körében jobban tudatosulnak az épületgépészeti rendszerek automatizálásában és elektronikus felügyeletében rejlő értékek, és a mutatónak köszönhetően a lakók még jobban tisztában lesznek azzal, hogy ezek az új, fejlettebb funkciók mekkora tényleges megtakarítást jelentenek. Az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérését célzó rendszer használatát a tagállamok számára önkéntessé kell tenni.
- (9a) A jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodással való összhang biztosítása érdekében módosítani kell azokat a rendelkezéseket, amelyek a jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelő elfogadására vonatkozó hatáskörökről szólnak. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodás elveinek megfelelően kerüljön sor. Ennek megfelelően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell, hogy rendszeresen részt vehessenek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (10) Az innováció és a technológiai újítások azt is lehetővé teszik, hogy az épületek hozzájáruljanak a gazdaság általános dekarbonizációjához. Az épületek például fellendíthetik az elektromos járművek intelligens töltéséhez szükséges infrastruktúra fejlesztését, és – ha a tagállamok is úgy döntenek – alapul szolgálhatnak a gépjármű-akkumulátorok áramforrásként való használatához is. [...]

- (10a) A megújuló forrásból előállított villamos energia részarányának növekedésével együtt az elektromos járművek használata a szén-dioxid-kibocsátás csökkenését és a levegőminőség javulását eredményezi. Az elektromos járművek a tiszta energiára való – energiahatékonysági intézkedéseken, alternatív üzemanyagokon, megújuló energiaforrásokon, valamint a rugalmas energiafelhasználás kezelését célzó innovatív megoldásokon alapuló – átállás kulcsfontosságú elemei. Célzott követelmények bevezetése révén az építési előírásokat eredményesen lehet alkalmazni az újratöltési infrastruktúra lakóépületek és a nem lakáscélú épületek parkolóiban való kiépítésének támogatására. A tagállamoknak mindemellett [...] **a töltőpontok létesítésének egyszerűbbé tételét szolgáló intézkedésekről kell rendelkezniük** annak érdekében, hogy ki lehessen küszöbölni azokat az akadályokat – például az érdekellentéteket vagy az adminisztratív nehézségeket –, amelyeket a lakástulajdonosok tapasztalnak akkor, amikor parkolóhelyükön töltőpontot kívánnak telepíteni.
- (10b) A már kész infrastruktúrának köszönhetően csökkennének a töltőpontok telepítésével járó költségek az egyes lakástulajdonosok számára, az elektromos járművek használói számára pedig töltőpontok állnának rendelkezésre. Ha a parkolóhelyek előzetes felszerelésére és az elektromos töltőpontok telepítésére uniós szintű követelmények vonatkoznak, az a közeljövőben hatékonyan előmozdítja az elektromos járművek használatát, közép- és hosszú távon pedig további, alacsonyabb költségekkel járó fejlesztéseket tesz lehetővé.
- (10c) Néhány, egyedi problémával küzdő földrajzi terület számára azonban sajátos nehézséget okozhat e követelmények betartása. Ez a helyzet állhat elő az EUMSZ 349. cikke szerinti legkülső régiók esetében azok távoli jellege, elszigeteltsége, kis mérete, valamint kihívást jelentő domborzati és éghajlati viszonyai miatt, továbbá a szigetüzemben működő mikrorendszerek esetében, amelyeknek villamosenergia-hálózata fejlesztés hiányában nem feltétlenül tud megbirkózni a helyi közlekedés további villamosításával. Ez természetesen nem szükségszerűen van így. Más hasonló régiókban és rendszerekben a közlekedés villamosítása hatékony eszközként szolgálhat az e régiók és rendszerek által gyakran tapasztalt levegőminőségi és üzemanyag-ellátási problémák megoldásához. Amennyiben a fent említett nehézségek állnak fenn, **a tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy ne alkalmazzák az elektromobilitásra vonatkozó** [...] követelményeket [...] [...]

(11) A hatásvizsgálat két olyan meglévő rendelkezéscsoportot azonosított, amelyek célját a jelenleg alkalmazottnál hatékonyabb módon is el lehetne érni. Először is, az arra vonatkozó kötelezettség, hogy bármilyen kivitelezés megkezdése előtt megvalósíthatósági tanulmányt kell készíteni a nagy hatékonyságú alternatív rendszerek tekintetében, felesleges teherré vált. Másodsor, a fűtési rendszerek és a légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatára vonatkozó rendelkezések az értékelés szerint nem biztosították elég hatékony módon e technikai rendszerek kezdeti és üzemközi teljesítményét. Ma már nem tekinthetők kielégítőnek az olyan, nagyon rövid megtérülési határidejű, olcsó műszaki megoldások, mint a fűtési rendszer hidraulikus kiegyensúlyozása vagy a hőszabályozó szelepek beszerelése/cseréje. A helyszíni vizsgálatokra vonatkozó rendelkezések módosultak a jobb vizsgálati eredmények biztosítása érdekében. **A módosítások a központi fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatára helyezik a hangsúlyt, és kizárják a vizsgálat hatálya alól a kisebb fűtési rendszereket, így például az elektromos fűtőberendezéseket és a fatüzelésű kályhákat.**

(12) Elsősorban a nagyobb létesítmények esetében az épületgépészeti rendszerek automatizálása és elektronikus felügyelete bizonyult a helyszíni vizsgálatokat hatékonyan helyettesítő módszernek. Az ilyen berendezések beszerelését a vizsgálatok legköltséghatékonyabb alternatívájának kell tekinteni a nagy méretű nem lakáscélú épületekben és társasházakban; a kellő méret kevesebb mint három év alatt megtérülést tesz lehetővé. Kisebb létesítmények esetében a beszerelők dokumentálják a rendszert teljesítményét; ez segíteni fogja az épületgépészeti rendszerek tekintetében meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés ellenőrzését.

(12a) A fűtési és légkondicionáló rendszerek 2010/31/EU irányelv szerinti rendszeres helyszíni vizsgálatának elvégzése jelentős adminisztratív beruházásokat igényelt a tagállamoktól és a magánszektortól, többek között a szakértők képzése és akkreditációja, valamint a minőségbiztosítás és -ellenőrzés miatt, továbbá a helyszíni vizsgálatok költségéből adódóan. Azon tagállamok esetében, amelyek meghatározták a rendszeres helyszíni vizsgálatok bevezetéséhez szükséges intézkedéseket, továbbá hatékony vizsgálati rendszereket hoztak létre, észszerű lehet folytatni e rendszerek működtetését a kisebb fűtési és légkondicionáló rendszerek tekintetében is. **Ebben az esetben az érintett tagállamnak nem kell szigorúbb követelmények bevezetéséről értesítést küldenie a Bizottság számára.**

- (13) Annak érdekében, hogy az energiahatékonysággal összefüggő pénzügyi intézkedéseket a lehető legoptimálisabb módon lehessen kihasználni az épületfelújítások során, az említett intézkedéseket össze kell kapcsolni a felújítási munkálatok minőségével. Ezeknek az intézkedéseknek tehát összefüggésben kell állniuk a felújításhoz használt berendezés vagy anyag teljesítményével, valamint az azt telepítő/beszerelő szakember tanúsítványával vagy képesítésével, illetve a felújítással elért javulás mértékével, ami a felújítás előtt és után kiadott energiahatékonysági tanúsítványok összehasonlításával vagy egy másik átlátható és arányos módszerrel állapítható meg.
- (14) [törölve]
- (15) Az energiahatékonysági tanúsítványok jelenlegi független ellenőrzési rendszereit – amelyek felhasználhatók megfelelőségi ellenőrzések elvégzésére – meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a tanúsítványok jó minőségűek legyenek. Amennyiben az energiahatékonysági tanúsítványok jelenlegi független ellenőrzési rendszereit – az ezen irányelv követelményeit meghaladóan – adatbázis egészíti ki, akkor az felhasználható megfelelőségi ellenőrzések elvégzésére és a regionális/nemzeti épületállományokkal kapcsolatos statisztikák összeállítására. Az épületállományról jó minőségű adatokra van szükség, és ezek részben adatbázisok segítségével generálhatók, amelyeknek az energiahatékonysági tanúsítványok tekintetében történő kialakítása és kezelése szinte valamennyi tagállamban folyamatban van.
- (16) Az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos szakpolitika céljainak teljesüléséhez javítani kellene az épületek energiahatékonysági tanúsítványainak átláthatóságát, mégpedig annak biztosítása révén, hogy mind a tanúsítással, mind az energiahatékonysági minimumkövetelményekkel összefüggő számításokhoz szükséges valamennyi paraméter meghatározása és alkalmazása következetes módon történjen. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk például annak biztosítására, hogy a beszerelt, kicserélt vagy felújított helyiségfűtési, légkondicionáló vagy vízmelegítő épületgépészeti rendszerek teljesítménye dokumentálva legyen az épület tanúsításának és megfelelőségi ellenőrzésének céljából.

- (17) A közel nulla energiaigényű épületekről szóló, 2016. július 29-i (EU) 2016/1318 bizottsági ajánlás bemutatja, hogyan biztosíthatja az irányelv végrehajtása szimultán módon az épületállomány átalakítását és a fenntarthatóbb energiaellátásra való áttérést, ami megint csak előmozdítja a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos stratégia megvalósítását¹. A megfelelő végrehajtás biztosítása érdekében az épületek energiahatékonysága kiszámításának általános keretét aktualizálni kell, mégpedig az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által – az Európai Bizottságtól kapott M/480. számú megbízás alapján – végzett munkára figyelemmel.
- (18) Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy az épületekre és az épületelemekre ambiciózusabb energiahatékonysági követelményeket határozzanak meg, amennyiben az ilyen intézkedések összhangban vannak az uniós joggal. Ezen irányelv és a 2012/27/EK irányelv céljaival összhangban áll, hogy az említett követelmények bizonyos körülmények között korlátozhatják más alkalmazandó uniós harmonizációs jogszabály hatálya alá tartozó termékek beszerelését vagy használatát, feltéve, hogy ezek a követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.
- (19) Ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen az épületek szokásos használatával összefüggő energiaszükségletet kielégítő energiamennyiség csökkentését, a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani. Hatékonyabban biztosítja ezen irányelv céljainak elérését az uniós szintű fellépés, mivel a mögött következetesség, közös cél, egyetértés és politikai szándék húzódik. Az Unió ezért intézkedéseket fogad el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyancsak az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

¹ COM(2016) 51 final.

(20) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.

(21) A 2010/31/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2010/31/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 3. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„3. „épületgépészeti rendszer”: az épület vagy önálló rendeltetési egysége helyiségfűtésére, helyiségűtésére, szellőztetésére, háztartási célú melegvíz-ellátására, beépített világítására, épületautomatizálására és -szabályozására, helyszíni villamosenergia-termelésére szolgáló műszaki berendezések, vagy az ilyen rendszerek kombinációi, ideértve a megújuló energiaforrásokat használó rendszereket is;”.

1a. A 2. cikk a következő 15a., 15b. és 20. ponttal egészül ki:

„15a. »fűtési rendszer«: a beltéri légkezelés egy adott formájához szükséges komponensek kombinációja, amely által növelhető a hőmérséklet;”

„15b. »hőfejlesztő berendezés«: a fűtési rendszer azon része, amely az alábbi eljárások közül egy vagy több felhasználásával a hasznos hőt előállítja:

a) fűtőanyagok elégetése például kazánban;

b) az elektromos ellenállásos fűtőrendszer fűtőelemeiben fellépő hőhatás (Joule-hatás);

c) a környezeti levegőből, szellőzőberendezésből távozó használt levegőből, vízből vagy talajbéli hőforrás(ok)ból való, hőszivattyúval történő hőelvonás”;

20. »szigetüzemben működő mikrorendszer«: olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 500 GWh, és amely nem áll összeköttetésben más rendszerekkel;”.

2. A szöveg a 2. cikk után a következő, „Hosszú távú felújítási stratégia” című 2a. cikkel egészül ki:

„2a. cikk

- (1) A tagállamok hosszú távú stratégiát dolgoznak ki a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújításába történő beruházások ösztönzésére. Ez a stratégia magában foglalja az alábbiakat:
- a) a nemzeti épületállomány áttekintése adott esetben statisztikai mintavétel és a felújított épületek 2020-ban várható aránya alapján;
 - b) az épülettípusoknak és az éghajlati zónáknak megfelelő költséghatékony felújítási megközelítések meghatározása;
 - c) olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekkel ösztönözhetők a költséghatékony mélyfelújítások, ideértve a szakaszos mélyfelújításokat is;
 - d) a magánszemélyek, az építőipar és a pénzügyi intézmények beruházásaira vonatkozó iránymutatások tekintetében előretekinthető perspektíva kialakítása;
 - e) a várható energiamegtakarítás és a további előnyök bizonyítható becslése.

(2) Hosszú távú felújítási stratégiájukban a tagállamok intézkedéseket tartalmazó ütemtervet határoznak meg arra irányulóan, hogy az üvegházhatást okozó gáz kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest Unió-szerte 80–95 %-ra történő csökkentésére vonatkozó hosszú távú cél elérése érdekében gondoskodjanak arról, hogy rendkívül energiahatékony és dekarbonizált nemzeti épületállománnyal rendelkezzenek. Az ütemtervnek 2030-ra és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldköveket kell tartalmaznia.

A hosszú távú felújítási stratégiában ezen túlmenően figyelembe kell venni azt, hogy a tagállamok által meghatározott kritériumoknak megfelelően mérsékelni kell az energiaszegénységet.¹

(3) Az (1) bekezdés d) pontjában említett, beruházásokra vonatkozó iránymutatásokhoz a tagállamok mérlegelik olyan mechanizmusok bevezetését, amelyekkel:

- a) összevonhatók projektek, megkönnyítve a beruházó számára az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett felújítások finanszírozását;
- b) csökken a beruházók és a magánszektor számára az energiahatékonyssággal összefüggő tevékenységek tekintetében észlelt kockázat; és
- c) a közfinanszírozás felhasználható további magánbefektetői források bevonására vagy a piac nem megfelelő működésének kezelésére.

(4) A TAGÁLLAMOK A HOSSZÚ TÁVÚ FELÚJÍTÁSI STRATÉGIÁIK KERETÉBEN AZON KOCKÁZATOK KEZELÉSÉRE IS KITÉRHETNEK, AMELYEK AZ ENERGIAHATÉKONYSÁGI FELÚJÍTÁSOKAT ÉS AZ ÉPÜLETEK ÉLETTARTAMÁT BEFOLYÁSOLÓ, INTENZÍV SZEIZMICITÁSHOZ KAPCSOLÓDNAK.

3. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

¹ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló [XXXX] irányelvről folyó megbeszélések eredményének függvényében az irányelv 29. cikkére történő kereszt-hivatkozás illeszthető be. Ezen túlmenően az irányelv (40) és (41) preambulumbekkezdésében pontosítani kell, hogy az energiapolitikát az energiaszegénységet potenciálisan enyhítő tényezőnek és nem az energiaszegénység okának kell tekinteni.

„6. cikk

Új épületek

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az új épületek teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozóan a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelményeket.”

4. A 7. cikk ötödik albekezdését el kell hagyni.

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdésben a harmadik albekezdést el kell hagyni;

(b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az új építésű nem lakáscélú épületek és a nagyobb felújítás alá vont nem lakáscélú épületek esetében – feltéve hogy azok tíznél több parkolóhellyel rendelkeznek, valamint hogy az épület és a parkoló tulajdonosa azonos – a tagállamok biztosítják, hogy

a) amennyiben a parkoló az épületen belül helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek; vagy

b) amennyiben a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra is kiterjednek,

legalább egy, az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről szóló 2014/94/EU irányelv¹ értelmében vett olyan töltőpont kerüljön telepítésre, amely az árjelzésekhez igazodva képes a töltés megkezdésére és leállítására, olyan csővezetékes infrastruktúrával – azaz a villamosvezetékek elvezetésére szolgáló csövekkel – együtt, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését, mégpedig legalább minden harmadik parkolóhelyen.

¹ HL L 307., 2014.10.28., 1. o.

A Bizottság 2023. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az épületekre vonatkozó európai szakpolitika milyen mértékben tud hozzájárulni az elektromos közlekedés előmozdításához, és adott esetben javaslatot tesz megfelelő intézkedésekre.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett követelményeket nem határozzák meg vagy nem alkalmazzák a 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete I. címének értelmében vett kis- és középvállalkozások tulajdonában vagy használatában lévő épületekre.

(3) Az új építésű lakóépületek és a nagyobb felújítás alá vont lakóépületek esetében – feltéve hogy azok tíznél több parkolóhellyel rendelkeznek – a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében, valamint amennyiben a parkoló az épületen belül helyezkedik el, a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjedjenek; vagy

b) a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében, valamint amennyiben a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, a felújítási munkálatok a parkolóra is kiterjedjenek,

olyan csővezetékes infrastruktúra – azaz a villamosvezetékek elvezetésére szolgáló csövek – telepítésére kerüljön sor, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését, mégpedig minden parkolóhelyen.

(3a) A (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó azokra az épületekre, amelyekre vonatkozóan az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett időpontot megelőzően vagy az attól számított egy éven belül nyújtottak be építési engedély iránti kérelmet vagy azzal egyenértékű kérelmet.

(3b) A tagállamok [...] **intézkedéseket hoznak abból a célból**, [...] hogy az új és a meglévő lakáscélú és nem lakáscélú épületekben **egyszerűbbé tegyék a töltőpontok telepítését**, a tagállamok ingatlanjogának és ingatlanbérletekre vonatkozó jogának sérelme nélkül.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) és (3) bekezdésben említett követelményeket nem határozzák meg vagy nem alkalmazzák a 2014/94/EU irányelv által már szabályozott középületekre, **valamint a szigetüzemben működő mikrorendszerben vagy az EUMSZ 349. cikke szerinti legkülső régiókban elhelyezkedő épületekre, amennyiben ez jelentős problémákat okozna a helyi energiarendszer működtetésében és veszélyeztetné a helyi hálózat stabilitását.**

(4a) Meglévő épületek esetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák vagy írják elő a (2) és (3) bekezdésben foglalt követelményeket, amennyiben a töltő- és csővezetékes létesítmények költsége meghaladja a teljes felújítás összköltségének 5%-át.

(4b) [...]"

c) A cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy helyiségfűtésre, légkondicionálásra vagy vízmelegítésre szolgáló épületgépészeti rendszer telepítésekor, cseréjekor vagy korszerűsítésekor – kivéve ha az nem befolyásolja az energiahatékonyságot – a rendszernek vagy a megváltoztatott részének új energiahatékonysága dokumentálásra kerüljön, és az épület tulajdonosának továbbítsák a dokumentációt, hogy az az (1) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés ellenőrzése, valamint az energiahatékonysági tanúsítványok kiállítása céljából mindenkor rendelkezésre álljon és felhasználható legyen. A 12. cikk sérelme nélkül a tagállamok döntenek el, hogy előírják-e új energiahatékonysági tanúsítvány kiállítását.

(6) A Bizottság 2019. december 31-ig – az érintett ágazatokkal konzultálva – önkéntes közös európai uniós rendszert fogad el az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérésére. Ez a rendszer magában foglalja majd az okosépület-mutató fogalommeghatározását, a mutató számítási módszerének meghatározását, valamint az Ia. mellékletnek megfelelően technikai segítséget nyújt az eredményes nemzeti szintű végrehajtás módozataihoz. Ezt az intézkedést a 26. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A tagállamok elismerhetik vagy használhatják e rendszert a nemzeti körülményekhez igazítva. Az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérését célzó rendszert a tagállamok számára önkéntessé kell tenni. ”

6. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok az épületek felújítására vonatkozó, az energiahatékonyság javítását célzó pénzügyi intézkedéseket összekapcsolják a következőkkel:

a) a felújítás céljából felhasznált berendezés vagy anyag energiahatékonysága. Ebben az esetben a felújítás céljából felhasznált berendezést vagy anyagot olyan szakembernek kell telepítenie, aki rendelkezik a megfelelő szintű tanúsítvánnyal vagy képesítéssel, vagy

b) a felújítással elért javulás, a felújítás előtt, illetve után kiállított energiahatékonysági tanúsítványok összehasonlításának tükrében; vagy

c) az energiahatékonyság javulását jelző, más releváns, átlátható és arányos módszerrel végzett vizsgálat eredményei.”;

b) a szöveg a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Amennyiben a tagállamok adatbázist hoznak létre az energiahatékonysági tanúsítványok nyilvántartására, az uniós és nemzeti adatvédelmi követelményeknek megfelelő csoportosított és anonimizált adatokat statisztikai és kutatási célból kérésre legalább az állami hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.”

7. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bevezessék a helyiségfűtésre szolgáló, 70 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű rendszerek hozzáférhető részeinek – például az épületek fűtéséhez használt hőfejlesztő berendezések, vezérlőrendszerek és keringető szivattyú(k) – a rendszeres helyszíni vizsgálatát. A helyszíni vizsgálat magában foglalja a hőfejlesztő berendezés hatékonyságának és az épület fűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A hőfejlesztő berendezés méretezésének értékelését nem kell megismételni mindaddig, amíg a fűtési rendszerben vagy az épületre vonatkozó fűtési követelmények tekintetében időközben nem történik változás.

Azok a tagállamok, amelyek az 1. cikk (3) bekezdése értelmében szigorúbb követelményeket alkalmaznak, mentesülnek a Bizottság értesítésére vonatkozó kötelezettség alól.”;

b) a (2), (3), (4) és (5) bekezdés hatályát veszti, és helyükbe a következő szöveg lép:

„(2a) Az (1) bekezdés alternatívájaként a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók megfelelő tanácsot kapjanak a hőfejlesztő cseréjére, a fűtési rendszer egyéb módosításaira vagy a hőfejlesztő hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan. E megközelítés összesített hatásának egyenértékűnek kell lennie az (1) bekezdés szerinti intézkedésekből eredő hatással.

(2) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a nem lakáscélú épületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel. A rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük a következőkre:

a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, elemzése és kiigazításának lehetővé tétele;

- b) az épület energiahatékonyágának értékelése, az épületgépészeti rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épületgépészeti rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyág javításának lehetőségeiről;
- c) az összekapcsolt épületgépészeti rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épületgépészeti rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú szabadalmaztatott technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a lakóépületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve a következőkkel:

- a) folyamatos elektronikus monitoring, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására, valamint
- b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási és felhasználási optimum elérése érdekében.”

8. A 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a 70 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerek hozzáférhető részei rendszeres helyszíni vizsgálatának bevezetése céljából. A helyszíni vizsgálat magában foglalja a légkondicionáló rendszer hatékonyságának, valamint az épület hűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A méretezés értékelését nem kell megismételni mindaddig, amíg a légkondicionáló rendszerben vagy az épületre vonatkozó hűtési követelmények tekintetében nem történik időközben változás.

Azok a tagállamok, amelyek az 1. cikk (3) bekezdése értelmében szigorúbb követelményeket alkalmaznak, mentesülnek a Bizottság értesítésére vonatkozó kötelezettség alól.”;

- b) a (2), (3), (4) és (5) bekezdés hatályát veszti, és helyükbe a következő szöveg lép:

„(2a) Az (1) bekezdés alternatívájaként a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a légkondicionáló rendszer cseréjére, annak egyéb módosításaira vagy a légkondicionáló rendszer hatékonyságának és megfelelő méretének felmérését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan. E megközelítés összesített hatásának egyenértékűnek kell lennie az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatásával.

(2) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a nem lakáscélú épületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel. A rendszereknek alkalmasnak kell lenniük a következőkre:

- a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, elemzése és kiigazítása;
- b) az épület energiahatékonyságának értékelése, az épületgépészeti rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épületgépészeti rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyság javításának lehetőségeiről;
- c) az összekapcsolt épületgépészeti rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épületgépészeti rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú szabadalmaztatott technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a lakóépületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve a következőkkel:

- a) folyamatos elektronikus monitoring, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására, valamint
- b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási és felhasználási optimum elérése érdekében.”

9. A 19. cikkben a „2017” évszám helyébe „2028” lép és a cikk a következő mondattal egészül ki:

„A Bizottság ezen felülvizsgálat részeként megvizsgálja az épületekkel kapcsolatos európai politikában alkalmazott központi vagy kerületi alapú megközelítések szerepét, például azon teljes felújítási rendszerek összefüggésében, amelyek egyetlen épület helyett területi alapon több épületre kiterjednek”.

10. A 20. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az épületek tulajdonosait vagy bérlőit tájékoztatják különösen az energiahatékonysági tanúsítványokról, ezek rendeltetéséről és céljáról, az épület energiahatékonysága javításának költséghatékony módjairól, és adott esetben az épület energiahatékonyságának javítására rendelkezésre álló pénzügyi eszközökről.”

11. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) Az 5. és a 22. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az 5. és a 22. cikkeken említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól XXX [az irányelv hatálybalépésének időpontja]-tól/-től* kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a meghosszabbítással szemben legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. és a 22. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. és a 22. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

12. A 24. és a 25. cikket el kell hagyni.

12a. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

„26. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

13. A mellékletek ezen irányelv mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

Az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv¹ 4. cikkének rendelkezéseit az utolsó albekezdés kivételével el kell hagyni.

3. cikk

„(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb XXXX[*Please insert the date [] 24 months following the date of entry into force*]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

¹ HL L 315., 2012.11.14., 13. o.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

Az irányelv mellékletei az alábbiak szerint módosulnak:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

c) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Egy épület energiahatékonyságát a számított vagy mért tényleges energiafelhasználás alapján kell meghatározni, és annak tükröznie kell a fűtéséhez, hűtéséhez, háztartási meleg vízzel való ellátásához, szellőztetéséhez és beépített világításához szükséges szokásos energiaigényét (különösen a nem lakáscélú ágazatban).

Egy épület energiahatékonyságát a primerenergia-felhasználás kWh/m²/év egységben kifejezett számszerű mutatójával kell jellemezni, mind az energiahatékonysági tanúsítvány céljából, mind pedig az energiahatékonysági minimumkövetelményeknek való megfelelés céljából. A meghatározására alkalmazott módszerek átláthatónak és az innovációra nyitottnak kell lennie.

A tagállamoknak az Európai Bizottság által az Európai Szabványügyi Bizottságnak (CEN) adott M/480. sz. megbízás értelmében kidolgozott átfogó szabványok¹ nemzeti mellékletei alapján kell ismertetniük nemzeti számítási módszerüket. Ez nem jelenti azt, hogy az említett szabványoknak meg kell felelni. A nemzeti számítási módszerek ismertetése a többi szabvány² mellékletében önkéntes jellegű; ”

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 és 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 és EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 és ISO/EN 52022-1.

d) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A helyiségek fűtéséhez, hűtéséhez, háztartási meleg vízzel való ellátásához és megfelelő szellőztetéséhez szükséges energia mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy az biztosítsa a tagállamok által meghatározott minimális egészségügyi és kényelmi szintet.

A primerenergia kiszámítását az energiahordozónkénti primerenergia-tényezőkre vagy súlyozó tényezőkre kell alapozni, amelyek nemzeti, regionális vagy helyi, éves súlyozott átlagokon vagy ennél pontosabb, az egyes központi energiaellátási rendszerekből származó adatokon alapulhatnak.

A primerenergia-tényezőket vagy a súlyozó tényezőket a tagállamok határozzák meg. A primerenergia-tényezőket illetően figyelembe kell venni a megújuló energiát az energiahordozón keresztül szolgáltatott energia tekintetében.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy egy épület energiahatékonyságának kifejezésére további számszerű mutatókat határoznak meg a teljes, a nem megújuló és a megújuló primerenergia-felhasználás tekintetében és a négyzetméterenkénti, évenkénti, kilogramm szén-dioxid-egyenértékben kifejezett, üvegházhatást okozó gázkibocsátás vonatkozásában.”;

e) a 4. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„4. Figyelembe kell venni a következő szempontok kedvező hatását:”;

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

f) az 1. pont első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok vagy azon szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésére vonatkozó hatáskört, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes energiahatékonysági tanúsítvány egy részét, és ezeket ellenőrzésnek vetik alá. A kiválasztott mintának elég nagyoknak kell lennie ahhoz, hogy statisztikailag szignifikáns eredményeket biztosítson.”;

g) a melléklet a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. Amikor egy adatbázis információkkal egészül ki, a nemzeti hatóságoknak nyomon követés és ellenőrzés céljából képeseknek kell lenniük a kiegészítés bevezetőjének azonosítására.”;

(3) Az irányelv a következő Ia. melléklettel egészül ki:

„Ia. melléklet

Az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérésére szolgáló közös általános keret

1. Az okosépület-mutatónak, vagyis az épületeknek az intelligens módon való működésre, monitorozásra, gazdálkodásra, a lakókkal való interakcióra, az igényekhez való alkalmazkodásra és az automatizálási és -szabályozási rendszerek, valamint az épületgépészeti rendszerek közötti interoperabilitásra való képességét jellemző mutatónak olyannak kell lennie, hogy összegző, érdemi információkat nyújtson a potenciális tulajdonosok és bérlők számára.

2. Az okosépület-mutató meghatározására szolgáló módszertannak lehetővé kell tennie a mutató költségghatékony, megbízható és egyszerű módszerrel történő kiszámítását, a lehető legnagyobb mértékben támaszkodva már meglévő adatokra. A módszertannak technológia- és szolgáltatósemlegesnek kell lennie, figyelembe kell vennie az európai szabványokat, különösen az interoperabilitás tekintetében, és meg kell felelnie az európai és nemzeti adatvédelmi, valamint a magánélet védelmére vonatkozó szabályoknak.

3. A rendszer eredményes végrehajtásának módozatai nem befolyásolhatják kedvezőtlenül az energiahatékonysági tanúsítványokra vonatkozó meglévő nemzeti rendszereket, továbbá támaszkodniuk kell a kapcsolódó nemzeti szintű kezdeményezésekre.”.
